

ע"פ 5979/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
ע"פ 5979/19

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (השופטים נ' זלוצ'וברסג"נ, ד' דהן ו-ש'
פרידלנדר) בת"פ 41414-12-17 מיום 1.8.2019

תאריך הישיבה: ט"ו באלול התשע"ט (15.9.2019)

בשם המערער: עו"ד שלמה פצ'בסקי

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן-ארויה

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 30 חודשים אשר הושת על המערער בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו ביום 1.8.2018 בתפ"ח 41414-12-17 (נ' זלוצ'וברסג"נ והשופטים ד' כהן ו-ש' פרידלנדר).

2. המערער הורשע, על-פי הודאתו, בביצוע מעשה מגונה בבת משפחה בטרם מלאו לה ארבע-עשרה שנים. מכתב האישום בו הורשע - לפי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית - עולה כיהמערער הוא אב לשלושה ילדים, ביניהם קטינה ילידת שנת 2011, בה בוצעה העבירה (להלן: המתלוננת); המערער ואם הילדים התגרשו עובר לאירועים מושא כתב האישום והילדים נהגו לבקר את המערער מעת לעת. בסמוך ליום 2.12.2017 שעה

שהילדים שוהים בביתו נכנס לחדרה של המתלוננת, הפשיטה מבגדיה ונגע באיבר מינה לשם גירוי מיני.

ביום 1.8.2018 ניתן גזר דינו של המערער במסגרתו הוטלו עליו עונש מאסר של 30 חודשים לריצוי בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 40,000 ₪.

3. המערער הגיש ערעור על גזר הדין, למעט רכיב הפיצוי, ולצדו בקשה לעיכוב ביצועו. בבקשה נטען כי סיכויי הערעור טובים נוכח קביעות בית המשפט קמא במסגרת גזר דינו, הן במישור שיקולי השיקום וההליך הטיפולי בו לוקח חלק המערער, והן בעת קביעת מתחם העונש ההולם בהתחשב בנסיבות ביצוע ומבצע העבירה. כמו כן סומך המערער ידו על המלצת שירות המבחן בעניין המשך ההליך הטיפולי והוצאת צו מבחן, עוד טוען המערער כי שירות המבחן המליץ על ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. על כן נטען, ביחס לתקופת המאסר, כי אמנם אין מדובר בעונש קצר אך בשים לב לנסיבות והמלצת שירות המבחן, סיכויי הערעור טובים.

4. המדינה מתנגדת לבקשה. בתגובתה נטען כי סיכויי הערעור קלושים שעה שזה מכון כלפי גזר הדין בלבד, ובשים לב לכך שעונשו של המערער הוא ברף הנמוך של מדיניות הענישה הנוהגת, ובהתחשב בעונש המזערי הקבוע בחוק לעבירה בה הורשע. על אלו יש להוסיף, כך לעמדת המדינה, את האמור בתסקירי שירות המבחן לרבות בעניין אי-התקדמות תהליך השיקום של המערער. נוכח האמור לעיל סבורה המדינה שהסיכוי שעונשו של המערער יופחת, עד כדי הימנעות מוחלטת ממאסר בפועל, נמוך, ולכן אי-עיכוב הביצוע לא יסכל את ערעורו של המערער.

5. בדיון שלפני חזר בא כוח המערער על עיקרי נימוקי הבקשה, תוך דגש על המלצת שירות המבחן בעניין המשך ההליך הטיפולי. צוין כי המערער ניהל את משפטו כשהוא משוחרר, וכי הוא מקיים הליך טיפולי, ומבקש לאפשר לו להשלימו.

בא-כוח המדינה חזר אף הוא על טעמי התנגדות המדינה לבקשה. צוין כי בתסקיר האחרון מיום 10.6.2019 ההמלצה הטיפולית מאוד מסויגת, וכי נוכח מכלול הנסיבות ובהתחשב בעונש המינימום הקבוע בחוק, סיכויי הערעור מאוד נמוכים.

6. לאחר עיון לא מצאתי עילה המצדיקה עיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המערער.

7. נקודת המוצא לענין עיכוב ביצוע עונש היא, כידוע, כי משגזר בית המשפט את דינו של מורשע בדיון, יש לבצע את העונש לאלתר, ואין בעצם הגשת ערעור כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש. גישה זו נובעת ממספר שיקולים: למורשע בדיון לא עומדת עוד חזקת החפות; האינטרס הציבורי בהרחקת גורמים המסכנים את הציבור; הצורך בחיזוק אמון הציבור בהליך המשפטי ובאכיפתו היעילה של הדין הפלילי; וכן הרתעת עבריינים פוטנציאליים (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד(2) 241 (2000), להלן: ענין שוורץ; ע"פ 5773/18 אלקבץ נ' מדינת ישראל(6.8.2018); ע"פ 6958/18 מצלאח נ' מדינת ישראל(11.10.2018)).

לפיכך, עיכוב ביצוע עונש מאסר, ובמיוחד כאשר מדובר במאסר לתקופה לא קצרה, ייעשה במשורה, בהתקיים

עילה מיוחדת ולאחר שקילת מכלול השיקולים הרלוונטיים. הנטל לשכנע את בית המשפט כי בנסיבות המקרה נסוג האינטרס הציבורי שבביצוע מידי של מאסר בפני האינטרס של המורשע בדין מוטל על מבקש עיכוב הביצוע (ענין שוורץ; ע"פ 187/10 פלוגי נ' מדינת ישראל (21.1.2010); ע"פ 7880/13 פלוגי נ' מדינת ישראל (5.12.2013); ע"פ 9238/17 דחוביץ' נ' מדינת ישראל (5.12.2017)). השיקולים המנחים את מלאכת האיזונים בין שני סוגי האינטרסים נפרשו בענין שוורץ, ובין היתר: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; משך תקופת המאסר שהושתה על הנידון; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; נסיבותיו האישיות של הנידון ועברו הפלילי.

8. יישום אמות המידה והשיקולים האמורים לעיל לענייננו, מוביל למסקנה ברורה כי אין כל הצדקה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המערער.

המערער הורשע, לפי הודאתו, בביצוע עבירת מין בקטינה בת משפחה, בגינה נידון לתקופת מאסר לא קצרה (30 חודשים), וערעורו אינו מכון כלפי ההרשעה. אף מבלי צורך לנקוט עמדה באשר לסיכויי הערעור, ברי כי בנסיבות אלה החשש שדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע העונש תרוקן מתוכן את הערעור הוא רחוק וקלוש.

9. אשר על כן הבקשה נדחית. המערער יתייצב לריצוי עונשו כפי שנקבע על ידי בית משפט קמא.

ניתנה היום, ט"ו באלול התשע"ט (15.9.2019).

ש ו פ ט